

Věda jako povolání, či profese?

Nejpopovolanější vědce dneška vybírá Evropská výzkumná rada. O tom, jak je to těžké, ale zásadní, hovoří Zdeněk Strakoš, jenž vedl jeden z panelů

V Exupéryho Citadele je jediný Geometr říše, jenž posouvá vědění, a tisíce vykladačů, kteří mu nejsou rovni, ale bez nichž by výsledné dílo nevzniklo. Ve vědě je to stejné: **výjimečné vědce**, kteří byli k vědě povoláni s nutností sloužit rozvoji poznání, **doplňují tisíce pracovníků** mnohem rozsáhlejší vědy ve smyslu zaměstnání.

MARTIN RYCHLÍK
redaktor LN

LN Čeští vědci letos získali osm Consolidator grantů Evropské výzkumné rady (ERC), koncem roku Starting grant a teď i pokročilý grant. Je to pro českou vědu svého druhu přelom, protože dříve jsme si dobře nevedli?

Doufejme. To je jediné, co se k tomu dá říci. Protože naše dosavadní působení v soutěžích ERC bylo v mezinárodním srovnání velmi smutné. Při uvedení zmíněných čísel nezapomínejme, kolik grantů českých řešitelů – včetně výše zmíněných – má nositele v zahraničí.

V každém případě výsledek ukazuje, že nejsme hloupější než jiné národy. Problém je v něčem jiném: v prostředí a našem systému. Chytré a pracovitě studenty i vědce máme, ale neumíme jim často vytvořit takové podmínky, aby mohli vyrůst na úroveň srovnatelnou s úspěšnými řešiteli zmiňovaných ERC grantů.

LN Co tomu chybí?

To je na dlouhé povídání... Než se k takové otázce dostaneme, bylo by možná nejlepší trochu se pobavit o tom, co to vlastně „ERC“ je a proč rada vznikla.

LN Je to štedrý grantový systém EU pro opravdu výjimečnou vědu...

Tak. Pojdme ale chvíli uvažovat nad tím, jak můžeme výjimečnou vědu chápat. V tom je totiž kořen věci. Ale postupně. Koncem roku 2007 jsem obdržel z Bruselu dopis, který mě vyděsil. Bylo to pozvání k účasti na hodnocení grantových návrhů v rámci nějakého programu ERC, který ještě ani nebyl spuštěn.

Ríkal jsem si: co tam budu, kromě možné ostudy, dělat? Hrál jsem chvíli mrtvého brouka, ale pak už se odpovědi nedalo vyhýbat, takže jsem opatrně odpověděl, že možná, pokud bych byl schop... Byl jsem jmenován do panelu pro hodnocení pokročilých grantů (*advanced grants*). S velkou bázní jsem to zkusil a byla to pozoruhodná zkušenost.

LN V čem?

Byl jsem donucen začít více rozmýšlet nad tím, co znamená snažit se o výjimečnou vědu. Do definic se zde ani pouštět nemůžeme, na téma filozofie vědy existuje mnoho tlustých knih. Všimněme si ale, co nám většinou odpoví zapálený student na otázku, proč studuje právě svůj obor: „Mně to tak baví, že to musím dělat.“

LN Nebo že na něco chce přijít.

Chce to pochopit. A to je jádro věci. Věda je totiž *povolání*. Člověk je *povolán* k tomu, že chce něčemu porozumět. Není to něco, co si zvolil z mnoha alternativ, on to *musí* dělat. A to odlišuje vědu, u které nás především zajímá, jaký je řád věcí, od vědy jako *profese*. To krásně formuloval matematik a teoretický fyzik Cornelius Lanczos, který v jedné své esejí – nazvané velmi aktuálně i pro dnešek *Proč matematika?* – upozornil na výrazný po-

ILUSTRAČE RICHARD CORTÉS

sun, k němuž došlo ve vědě ve 20. století. Věda jako povolání s nevyhnutelnou nutností sloužit rozvoji poznání byla doplněna počtem pracovníků mnohem rozsáhlejší vědy ve smyslu zaměstnání.

Povolání a zaměstnání jsou významově různé věci, i když nám daná slova bohužel už téměř splývají. Věda v tom není výjimečná, podobně to platí v mnoha oblastech lidské činnosti, o čemž svědčí řada postřehů, nejen profesora Lanczose.

LN Které další myslíte?

Třeba Antoina de Saint-Exupéryho. Má ve své *Citadele* několik kapitol, v nichž hovoří jazykem literárního díla přesně o tomtéž. Setkáváme se s postavou jediného skutečného Geometra říše. Ten je jen jeden; moudrý tvůrčí duch, který vědění posouvá. A pak má říše deset tisíc Vykladačů. Panovník říše uvažuje o rozdílu mezi starým Geometrem a Vykladači: práce Vykladačů je velmi potřebná a užitečná, výsledné dílo by bez nich nemohlo vzniknout. Je ale velkým nedorozuměním, když si Vykladači na základě toho, že Geometrovi rozumějí, myslí, že jsou mu rovni. Že jsou týmiž tvůrci.

LN A něco podobného se děje ve vědě.

Přesně tak. Řekli jsme si, že vynikající věda je *povolání* spojené se službou. Do toho se nám ale ještě zaplete lidské ego ve smyslu sloužit sobě: „Já jsem to objevil!“ Velmi ostře to formuluje známý spisovatel, ale také oxfordský a pozdější cambridgeský profesor C. S. Lewis v jed-

Když začne být pro vědce namísto toho, NAČ přišel, mimořádně důležité, že ON na to přišel, když se zamíljuje do renomé, jež úspěch přináší, pak má jedinou možnost: přestat vědu dělat. Jinak jej to jako člověka zničí.

nom ze svých textů. Když začne být pro vědce namísto samotného vědění, toho NAČ přišel, mimořádně důležité to, že ON na to přišel, když se zamíljuje do renomé, které úspěch přináší, a nedokáže boj sám se sebou zvládnout, pak má jedinou možnost: přestat vědu dělat. Jinak jej to jako člověka zničí. Mohlo by se zdát, že Lewis je přísný, ale když se nad tím zamyslíme, uvidíme příklady nejen ve vědě, ale všude, i sami v sobě. Nikdo nejsme proti pokusu úspěchu imunní.

LN Je snad tohle nějaká novinka?

Jistěže ne. Vezměte si dávno napsaný příběh Kaina a Ábela. Kain bral jejich nabídnuté oběti jako soutěž a těžce nesl, když prohrál, a tak Ábela zabil. Ten pří-

běh z počátku knihy *Genesis* říká, že zvrácené pojetí naší činnosti jako vzájemného soutěžení spojeného s posuzováním hodnoty člověka dle osobního úspěchu či neúspěchu je s lidstvem spjato od dávných věků. Ale proč to připomínat při diskusi o ERC? Protože tu dochází, jak se mi zdá, k velkému zmatení pojmů. ERC organizuje grantové soutěže. Bývá slyšet, že tím vede k „elitářství“, vybírá se elita. I hlasy, které jsou hodné kritické ke stavu výzkumu v Česku, tady končí a říkají, že ERC je špatná cesta, když se bude vybírat a podporovat jen „elita“.

LN A proč by to mělo být špatně, vybrat ty nejlepší z „povolanců“?

Tady jde o něco jiného než o posuzování ní horší/lepší. Soutěž by měla být chápána jen jako velmi nedokonalý nástroj k tomu, aby se vědci, ochotní tvrdě pracovat a dát své talenty k dispozici, dostali na taková místa, kde by své talenty mohli nejlépe rozvinout a být prospěšní. Všem.

LN To je tedy cílem ERC výběru?

Evropská výzkumná rada vznikla s tím, že má smysl dát vynikajícím a výjimečným vědcům prostor. Tím „vynikáním“ označují významné pozitivní vybočení ze standardu; výjimečnost jde v pozitivním smyslu za existující měřítko. Vědci se tak mohou zaměřit na hraniční výzkum, na riskantní otázky, jež mohou otevřít zcela nové obzory. A i když se to třeba zcela nepodaří, může být velmi přínosné se daným směrem vydat. Při direktiv-

Zdeněk Strakoš (57)

- Matematik, zabývá se výpočtovou matematikou, zejména analýzou numerických metod.
- Vystudoval matematiku na JFJI ČVUT (1981), pracoval v Akademii věd (v současném Ústavu informatiky), kde získal tituly CSc. (počítačové vědy) a DrSc. (matematicko-fyzikální vědy).
- Habilitoval se na ČVUT (1997), od roku 2002 působil jako profesor na TU Liberec.
- Působil i na Emory University v americké Atlantě (mezi roky 1995 a 2000).
- Od roku 2006 učí na MFF UK v Praze.
- Od vzniku Evropské výzkumné rady v roce 2007 se účastní hodnocení ERC grantů.
- Je spoluautorem dvou monografií, mnoha článků a publikací.
- Je členem řady vědeckých grémií doma i v zahraničí.

ním vymezování preferovaných oblastí výzkumu, bez volnosti, můžeme otevírat nové cesty dokonce bránit.

Omezení je zcela namístě u etických otázek týkajících se například lidského života, ne jinde. ERC se tudíž zaměřuje na jednotlivé vědce, kteří mohou se svými týmy vystavět nezávislé pevné „ostrůvky“, na nichž lze ukotvit pilíře budoucí vědy. Místo úřednický řízeného aparátu vznikl systém, který vytvářeli vědci sami – a s vědomím toho *povolání*, jak jsme o něm hovořili dříve. Byl tu výjimečný komisař (*slovenský ekonom a vědec Janez Potočník – pozn. red.*), jeho administrativní a jím jmenovaná vědecká rada, která vytvořila znamenité dílo. Od roku 2007 pak ERC vytváří ostrůvky Geometrů, kterým jde ve velké většině o věc samu. A je vlastně zázrak, že taková rada, tak jak ji teď známe, vůbec vznikla.

LN Díky štedrým grantům jsou vědecké týmy dosti nezávislé na instituci, na vnitřních vztazích. Vědci se nemusejí klanět a mhoust s grantem i odejít, že?

Je to tak. Vznikají nezávislé vědecké školy. Ale nezávislost nevidí všude rádi.

LN To jsem slyšel; prý narušují hierarchii, dělají si, co chtějí a umějí, nečekají na „služební“ postup... V čem je vlastně systém ERC tak jedinečný?

Má jednoduchou a transparentní strukturu se třemi základními prvky, za což si jeho tvůrci, včetně profesora Pavla Exnera (*od začátku roku je prezidentem Evropské matematické společnosti – pozn. red.*) zaslouží mimořádné uznání. ERC je řízena vědeckou radou, jejímž členem je nyní Tomáš Jungwirth z Fyzikálního ústavu Akademie věd, která určuje pravidla, vybírá členy a předsedy panelů, analyzuje průběh hodnocení a výsledky. Platí zde zásadní pravidlo: vědecká rada nemluví do hodnocení v probíhajících grantových výzvách, ale pečlivě sleduje jeho průběh.

Podporu zajišťuje agentura, ve které jsou úředníci, mnozí z nich jsou původně též vědci. Hlídkají dodržování pravidel, včetně přísného pohledu na možný střet zájmů. V ERC jsou odděleny funkce legislační, výkonné a kontrolní s jasně vymezenou pravomocí a zodpovědností.

Pokračování na straně 14

Věda jako povolání, nebo profese?

Dokončení ze strany 13

Navíc funguje efektivní zpětná vazba. Činnost je transparentní, zadávací dokumentace jednoduchá, jasná. I v ERC samozřejmě vznikají problémy, panuje ale snaha je účinně a neodkladně řešit.

LN To zní takřka ideálně. Trochu to posuňme: co musí splňovat žadatel, aby měl v náročném výběru šanci?

Především musí být skutečnou vědeckou osobností. A základem vynikající vědy je *originalita*. Myšlenky, na nichž je grantový projekt postaven, musejí být originální a musejí se zabývat otázkami důležitými pro rozvoj vědeckých oborů.

LN Jak se pozná badatelská originalita, lze ji vůbec nějak „změřit“?

Máte pravdu – originalitu je velmi těžké posuzovat, její nalézání je velice obtížné. Nemám teď na mysli pouhé odlišování se od ostatních, ale použijeme-li opět slova C. S. Lewise, originalitu vznikající z konání práce tak dobře, jak to jen jde, *kvůli té práci samé*. Nemůžeme si vystačit s jakýmkoli bodováním, citacemi, počty článků či čehokoli jiného. To lze brát jen jako velmi pomocný ukazatel dokreslující celkový obrázek. To nemusí vůbec originalitu zachytit. Je mnoho příkladů z historie vědy i umění, kdy se originalitě dostalo uznání až po dlouhém čase.

LN Znáte jako matematik nějaký typický příklad přímo ze své disciplíny?

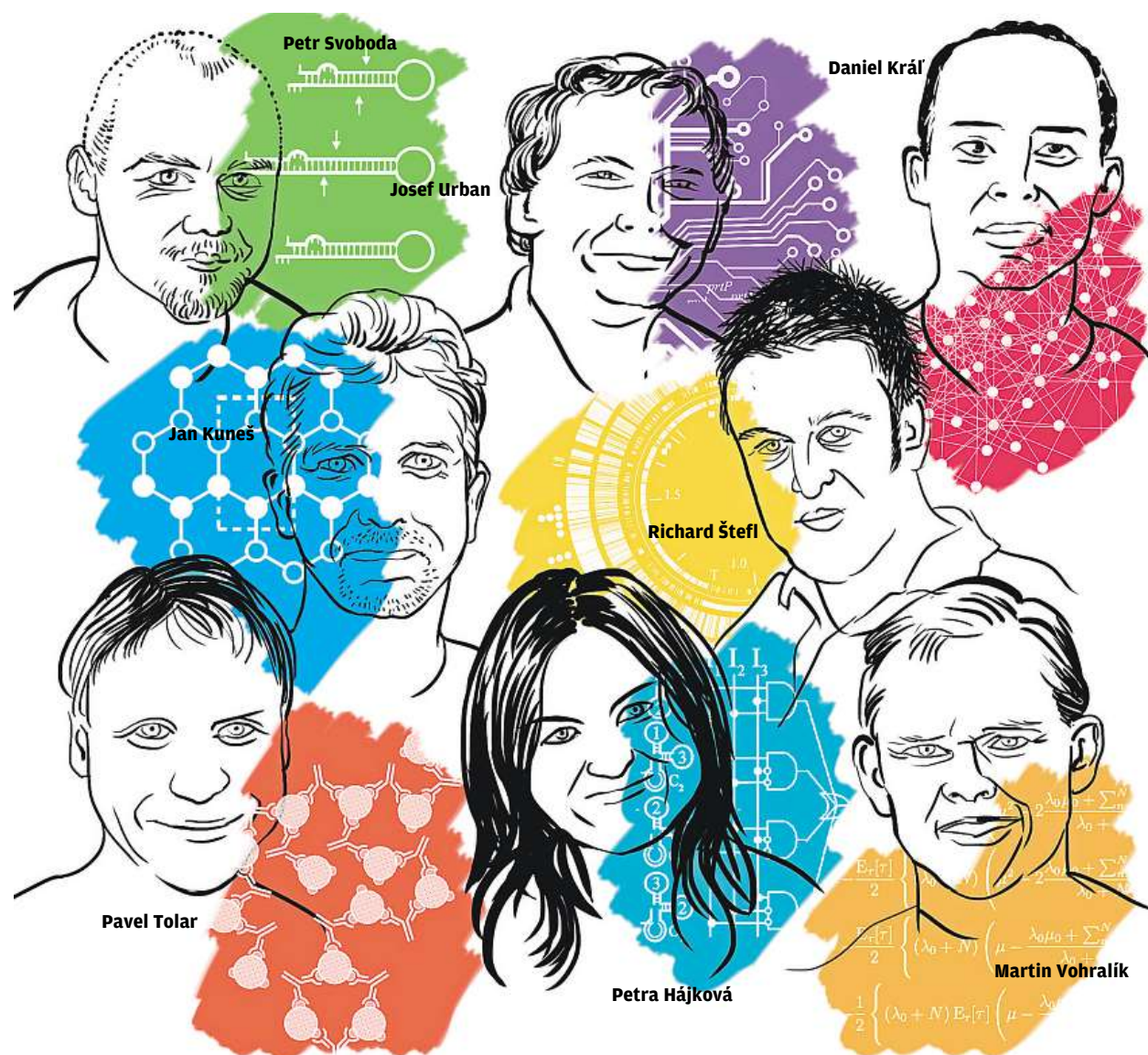
Teď příběh širší veřejnosti neznámého polyhistora Hermanna Grassmanna (1809–1877). Ač neměl formální akademické vzdělání a složil jen učitelské zkoušky pro nižší stupeň gymnázia, vytvořil fundamentální matematické dílo. V roce 1844 publikoval monografii obsahující mnoho zásadních výsledků z matematických oborů, které měly jako disciplíny teprve za řadu let vzniknout.

Ta kniha je mimořádně originální, ale je také napsána mimořádně obskurním způsobem... Nikdo ji nechtěl číst. Byla naprosto ignorována. Nakladatel po čase Grassmannovi sdělil, že pro absolutní nezáměr bylo 600 kopií jeho knížky sešrotováno! Až roku 1862 sám autor vydal podstatně přepracovanou verzi – a to vlastním nákladem, v bratrově nakladatelství.

Zpočátku byla nová práce rovněž přehlížena, takže se zklamany Grassmann odvrátil od matematiky a věnoval se jazykovědě, zvláště sanskrtu, v čemž dosáhl ještě za života uznání. Postupně pak – mnohdy až léta po jeho smrti – bylo toto matematické dílo objeveno a vyzdvíženo jako jeden z nejoriginálnějších počínů druhé poloviny 19. století. A je třeba říci, že mnohé jeho výsledky nesou jména mnohem pozdějších „znovobjevitelů“.

LN Superoriginální pohledy tedy mohou být přehlédnuty a nerozeznány i špičkovými mysliteli dané doby...

Bohužel naše doba je zahlcena informacemi. Platí to i ve vědě. Podívejme se

ILLUSTRACE RICHARD CORTÉS

jen na vývoj počtu vědeckých periodik a publikací, jak roste. Není možné, aby se v takto „komerčním“ prostředí udržela kvalita na vysoké úrovni. Tím spíše, že kvalitu nelze kvantifikovat, nedá se spočítat. Onen „hluk“ v množství by mohl snadno zakrýt průzračnost myšlenky.

LN Projekty tedy hodnotí přímo skvěle osobnosti – formou peer review?

Členové ERC panelů se snaží projekty poctivě posoudit. Základem je příprava při čtení grantových návrhů, následovaná důkladnou a mnohdy i velmi ostrou diskusí v panelu a pak i druhým kolem, kde se pracuje s posudky externích posuzovatelů.

Měl jsem nedávno tu čest jeden expertní panel v posledním hodnocení vést (*šlo o panel AdG PE6, Computer Science and Informatics – pozn. red.*). A můj nejlhůvší dojem a nejcennější zkušenost jsou z toho, jak skupina vskutku vynikajících lidí dokáže spolupracovat. Různost názorů a protichůdnost silných argumentů je zde běžná. Argumenty se postaví proti sobě a zkoumá se jejich platnost a váha, ale ostrost věcné diskuse zároveň vede

Vědci, kteří přijdou ze světa, často zjišťují, že začít něco budovat, aby se to rychle rozvíjelo, je těžké. Mnohé se posuzuje lokálními měřítky, hovoříme o „české vědě“. Jiná než mezinárodní měřítko ale nemají smysl!

k růstu vzájemného respektu a pozitivního osobního vztahu.

LN Dříve jste mi říkal, že si v debatě všimáte i rozporů, nesouladu. Proč?

Rozpor totiž v sobě nese informace. A ta může být důležitá právě proto, abychom neminuli výjimečnost grantového návrhu. Rozpory mohou ukázat slabost

jedněch argumentů a sílu jiných. Snaha poznat, proč se stanoviska tolik liší, vede k lepšímu posouzení daného projektu.

LN Co dalšího, kromě velké originality, musí splnit adept na tak štědrý grant?

Originalita se velmi zřídka projeví v jediném okamžiku. K jejímu rozpoznání pomáhá i životopis navrhovatele, vědecké výsledky... Dříve musel navrhovatel rovněž napsat krátkou esej na téma, jak ovlivnil svůj obor, co je podle něj samotného z jeho činnosti nejdůležitější.

LN Je k úspěchu zapotřebí ještě něco?

Jistě. K tomu, aby mohl člověk vědecky vyrůst, musí mít prostředí, které mu to umožní. V ERC se předpokládá, že tak kvalitní žadatelé jsou doma bráni za vedoucí osobnosti se vším, co k tomu patří. Někdy tak dochází k nedorozuměním.

LN Jak to myslíte?

Špatně se třeba vysvětluje, proč nemá evidentně vynikající mladý vědec samostatné národní granty, jak obtížné bývá vytvořit a udržet vlastní skupinu s novým směrem bádání a podobně.

Prestížní ERC granty ve výši desítek milionů korun pro každého umožní osmi špičkovým českým vědcům zkoumat nejzazší hranice lidského poznání; bez nadsázky lze říci, že už nám „rýsuji“ budoucnost.

ně říkají: „Originalitu.“ A k tomu i výborně publikační výsledky, samozřejmě.

Vědecká Liga mistrů

„Letošní „úroda“ ERC grantů je výjimečná a musíme si jen přát, abychom tak pokračovali. I když je nutné mít na paměti, že i tento výsledek pořád silně zaostává

LN Řada z Čechů, kteří uspěli, se vrátí-la ze zahraničí, ale pak to nemívají v rigidním prostředí lehké. Ubíjí je něco?

Vědci, kteří přijdou ze světa, často zjišťují, že začít něco budovat, aby se to rychle rozvíjelo, je těžké. Nejsme na to připraveni. Mnohé je tu posuzováno lokálními měřítky. Hovoříme o naší „české vědě“. Ale věda není česká, věda je jen jedna! Jiná než mezinárodní měřítko nemají smysl. Tím spíše, že jsme malý národ.

LN A mění se české prostředí?

Jde to opravdu jen pomalu a zvolna. Je to dáno stále trvajícím uzavřením naší společnosti. Uvedu příklad: standardem ve světě je získávání zkušeností z několika – a to co nejlepší! – pracovišť. Týmy tvořené vědci různého věku, národností, vzdělání, zkušeností, které se obohacují.

LN Aby nedošlo k pověstnému inbreedingu, jako je tu stále zvykem...

Ano. Bakalářka, diplomka, doktorát, habilitace na jedné instituci, nebo dokonce v rámci jediné katedry. A bere se to v České republice stále jako normální, jedeme stále ve stejných kolejkách... Jenže kde není nová krev, tam zákonitě dochází k degeneraci. Dejme však pozor, protože zdánlivě jednoduché revoluční postupy nejsou dobrou cestou k řešení letitých a zanedbaných problémů; takové věci se zkrátka nedají změnit ze dne na den.

LN Vidíte řešení?

Problémy se musí správně pojmenovat a hlavně: musí být vůle ke změně. A pak postupně dělat jednotlivé kroky, jeden za druhým. Změnit systém přijímání lidí do ústavů, zamezit inbreedingu a dát novým lidem prostor. Žadatel o ERC Starting grant musí být nezávislý na svém školiteli. To znamená, aby se zabýval i samostatnými tématy, měl jiné spolupráce bez svého školitele, musí mít zkušenosti z více pracovišť... Ale kolik takových nezávislých mladých lidí ve srovnání se světem v ČR najdeme? Přitom je povinností školitelů vychovávat samostatné vědce.

LN Spousta profesorů se někdy bojí, aby je jejich žák třeba i nepřerostl.

Ti dobří určitě ne. Ale samozřejmě, jsou i vámi zmiňované případy. Ovšem to je obecně lidská věc, nejen u nás. I ve světě máme vědce, kteří si zakládají na tom, čeho všeho jsou šéfy. Někdo musí jít v čele, ale být ve vědeckém smyslu v čele a táhnout za sebou ostatní neznamená být nejvyšším ředitelem.

Změnit v Česku prostředí, krok za krokem, bude těžká práce, ale není jiné cesty. Musíme se naučit, jak našim výjimečným talentům – oněm budoucím Geometrům – vytvořit podmínky k rozvoji, aby mohli dát svoji práci a nápady ke službě všem ostatním. Tak jako teď národ fandil na mistrovství světa českým hokejistům, je vhodné i fandění a podpora českých vědců, kteří nás reprezentují anebo mohou reprezentovat v soutěžích Evropské výzkumné rady. Získáme z toho všichni.

Seznamte se s osmi výjimečnými

Elitní čeští vědci se věnují temné hmotě genomu či biologické rozmanitosti druhů, ale také řešení komplikovaných rovnic

MARTIN RYCHLÍK

Letos jich z Česka uspělo nebývale mnoho. Oproti paběrkování v minulých letech získalo podporu v podobě tzv. konsolidačního grantu ERC sedm mladých mužů a jedna vědkyně. Desítky milionů korun pro každého z nich (částky se liší, dosahují až čtyřiceti milionů) jim umožní zkoumat nejzazší hranice poznání; bez nadsázky lze říci, že tyto vědci, jichž vybrala Evropská výzkumná rada jen 372 z 2528 žádostí z celé Evropy, už nám „rýsuji“ budoucnost.

Zapálení pro věc

Čtyři zvolení Češi působí v zahraničí – pochopitelně na skvělých univerzitách. Systémová bioložka **Petra Hájková** se věnuje dynamice nukleových kyselin na londýnské Imperial College, tamtéž badá imunolog **Pavel Tolar** v novém Crickově institutu. Své kvality potvrzují čeští matematici: už podruhé na ERC grant (prvně na tzv. startovní v roce 2010) dosáhl **Daniel Král**, jenž působí v britském Warwicku.

ku. Řešením složitých rovnic se zabývá **Martin Vohralík** v pařížském institutu INRIA.

Další čtveřice výzkumníků řeší získaný grant doma, na tuzemských ústavech. **Petr Svoboda** pracuje v Ústavu molekulární genetiky Akademie věd na poznání funkce malých RNA, **Richard Štefl** zkoumá v brněnském středisku CEITEC „temnou hmotu genomu“ a **Jan Kuněš** ve Fyzikálním ústavu Akademie věd počítá, zda a jak může vytvořit nový typ excitonových magnetů. První ERC grant získal pro pražské ČVUT **Josef Urban**, jenž se zaměřil na systémy umělé inteligence, které by si uměly samy získávat data a stroje „uvažovaly“.

Všichni čtyři posledně jmenovaní mají něco společného. Jsou to pro věc zapálení „kluci“. Mají za sebou stáže na špičkových školách v cizině (postupně: Pensylvánská univerzita, dvakrát Kalifornská univerzita a nakonec nizozemská Radboud Universiteit). Věnují se základnímu výzkumu, který určuje nový směr jejich i příbuzných oborů. A když mají říci, co po nich výběrová komise chtěla, sro-

za tím, co dokázali naši sousedi na západě a jihu, o některých vzdálenějších zemích nemluvě.“ řekl LN profesor Pavel Exner, který nynější Evropskou výzkumnou radu spoluvytvářel a předsedá Evropské matematické společnosti. „Vědci vědí, že ERC je v Evropě i mimo ni známka té nejvyšší kvality. Aby to vysvětlil názorně, Fotis Kafatos, první prezident rady, říkával, že je to vědecká Liga mistrů – soutěž, nad kterou už nic není.“

Zmíněná osmička novodobých „Geometrů“, jak o nich psal Antoine de Saint-Exupéry, získala konsolidační granty, jež jsou určeny pro upevnění výzkumných skupin a směrů. Ještě o stupínek výše stojí ERC Advanced grant pro zavedené vědce s velkolepými plány.

„Recenzenti náš projekt hodnotili jako velmi, až neskutečně ambiciózní,“ řekl LN Vojtěch Novotný z Biologického centra Akademie věd, který na pokročilý ERC grant v minulém týdnu dosáhl. Výzkum na šesti světadílech – včetně melanéské Papuy-Nové Guineje – dostane podporu 92 milionů korun, což se blíží maximální výši 3,5 milionu eur, neboť ji-

hočeští ekologové chtějí v tropickém lese postavit i jeřáb na sběr hmyzu v korunách stromů. Díky tomu získají z šestic lokality představu o druhové rozmanitosti.

Těsně před „vrcholem“

Zdeněk Strakoš upozorňuje, že ocenění si zaslouží nejen podpoření vědci, ale i ti, kteří dostali v hodnocení ERC „áčko“ – byli takřka stejně vynikající, jen jim těsně unikla peněžní podpora. To se již několikrát stalo, jako letos druhému českému finalistovi v klání o pokročilý grant.

„Ano, hodnocení bylo ‚A‘,“ říká profesor Július Lukeš, skvělý českobudějovický parazitolog, jenž je spolupoděpán u páteřního článku o planktonu v časopise Science. Nyní může požádat o takzvanou podporu ERC CZ čili zafinancování téhož projektu z národních zdrojů.

Jak to bude v příštím roce? „Větší počet úspěšných žádostí o ERC granty dává naději, že se podaří dosáhnout kritického množství, jež pohne s inercí, kterou bohužel zatím většina české akademické komunity vůči tomuto programu projevuje,“ míní Exner.